

ХРИСТО ПОЩАКОВ
ДАЛИ ВЪЛШЕБНИКЪТ ХУГО
ПОСТЪПИ ДОСТАТЪЧНО
ПРАВИЛНО?

chitanka.info

Госпожица Берта Мангелсдорф беше стара мома и живееше с тайната надежда, че гражданският ѝ статус някога ще се промени. За съжаление, природата се бе отнесла достатъчно зле с нея още от раждането ѝ и бе продължила със същото отношение, докато я превърна в отчайващо грозна жена — плоска отпред и отзад, и с походка на кон. Ефектът от външността ѝ отпъждаше евентуалните кандидати за по-интимни отношения и правеше невъзможна така жадуваната церемония в църквата или кметството.

Берта Мангелсдорф страдаше, а не осъзнаваше напълно на какво се дължи липсата на мъжко присъствие около нея. Тя все още си спомняше с болка как на времето отхвърли с възмущение директните домогвания на месаря Хайнрих, който кой знае защо я бе харесал. Не ѝ се нравеха разкривените му зъби, червендалестото лице и масивното му, значително над сто килограма тяло. Сега, след гледане на приятен любовен филм по телевизията, я обземаха сексуални желания и си спомняше с мъка за направената грешка, но нов кандидат не се появяваше. Тя се чувстваше нещастна, искаше ѝ се отнякъде да се появи добър вълшебник, който да я преобрази и да измени начина ѝ на живот.

Желанието ѝ бе толкова силно, че по едно време вълшебникът наистина се появи. Бе човек с безлична външност, казваше се Хуго и стана редовен клиент на магазина за хранителни стоки, където тя от дълги години работеше като касиерка. Един ден той ѝ каза: „Вие имате нужда от моята помощ“ и тя инстинктивно разбра, че пред нея стои вълшебник. „Когато решите да промените нещата, дайте ми знак с ръка — ето така“, - продължи той и повдигна палеца на ръката си. «Моля за извинение, но вече зная от какво се нуждаете.»

Госпожица Мангелсдорф не се замисли, а веднага повтори показания жест и незабавно изчезна от магазина, за да се озове срещу огромна, но не дотам неприятна горила, зад решетките на местната зоологическа градина. Грамадният самец незабавно започна да я ухахва — удряше се с юмруци в гърдите и издаваше доста приятни за една горила звуци. Наистина, госпожица Берта бе лишена от дрехи и кожата ѝ бе покрита с възчервеникави косми, но тези дребни факти не унищожаваха приятното чувство от съприкосновението с нещо така дълго желано.

«Дали постъпих съвсем правилно? — говореше в този момент будната съвест на вълшебника и продължаваше да разсъждава: Обикновено не правя грешки, но кой знае?» Не винаги съм свършен!»

Почти успокоен, вълшебникът плъзна количката си с продукти към касата, а в джоба му се появиха пари. Вълшебниците също се хранят, независимо от това дали са посредствени или много добри в професията. След това той се обърна към новата касиерка и надникна в мозъка ѝ. „Колко по-приятно е да обслужваш хората тук, на топло, вместо да ги гледаш през решетката на клетката“ — мислеше бившата самка, сменена с Берта.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.